

REDACȚIA

Arad, Deak Ferencz-u. Nr. 20.

ABONAMENTUL

pentru Austro-Ungaria:

pe an	20 cor.
pe 6 m.	10 cor.
pe 3 m.	5 cor.
pe 1 m.	2 cor.

În România și străinătate pe an

40 franci.

Manuscrisurile se lasă pe seama

TRIBUNA

ADMINISTRAȚIA

Arad, Deak Ferencz-u. Nr. 20

INSERTIUNILE:

de un an și jumătate: prima dată la
zil; a doua oară 12 bani; a treia
oară 6 h. de fiecare publicare.

Atât abonamentele, cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte în Arad.

Telefon pentru oraș și comitate

scrierilor strășinate să se primească

Supărare patriotică.

(R.) Articolul din «Woche» și felul
în care a fost acela comentat în «Tribuna»,
ca amărit grozav pe imaculații patrioți dela
«Budapesti Hirrap». Organul «imperialismu-
maghiar» este supărat în deosebi pe de-
claratiunile ce am făcut privitor la armată.
Nu vor să admită adică stimabilii colegi că
armata celelalte naționalități ar avea și
drept să ceară respectarea limbii lor în
jurisprudență ce pretind pentru dinșii Ungurii.
Cât despre afirmarea ce s'a făcut: că Viena
nu are pe naționalități s'ar pute răzima
în deosebi pe Români — când vorba e să
se pună stavilă pornirilor violente șoviniste,
numitul ziar zice că «apartine celei mai
grozave trădări de patrie»... Pe trei coloane
în numărul dela 9 c.) «Budapesti Hirrap»
și da mare silință să convingă despre asta
pe Ungurii. Scrie, de altfel, că «politicianii
români naționaliști, în lupta ce Ungaria duce
pentru câștigarea independenței sale de stat
contra Vienei, pot să fie numai neplăcuți,
dar periculoși nici-odată»... Ș'anume pen-
tru că ne lipsește clasa mijlocie, singura pe
care se poate baza ori-ce politică, după-cum
lipsesc și aristocrații. Ear' până să se
formeze clasa mijlocie, cu ajutorul băncilor,
Ungurii risipiți prin locurile românești se în-
tăresc și ei, ș'ajung o falangă inexpugnabilă.

Zadarnic deci Românii se oferă Vienei,
aceasta n'are interes, n'are de ce să se alieze
cu Românii slabi!... Ear' slăbiciunea
s-au arătat-o și cu prilejul alegerilor din

anul acesta, căci n'au putut alege mai mult
de 8 deputați...

Așa se mângâie organul maghiar.

Noi să tragem însă cuvenitele învăța-
turi din păreri emise în presa maghiară:
să căutăm adică a organiza țărănimea, ca
altă alegere să ne aștepte mai târziu, să se țină
astfel socoteala de noi fie când e vorba de
eventuale alianțe, fie când unul ori altul
dintre partidele politice maghiare și-ar pro-
pone desființarea partidului național. Intreg
neamul românesc din Ungaria prin partidul
național trebuie să-și manifeste adică puterea,
dorința și voința!

Supărarea cea mai mare a presei ma-
ghiare este însă faptul, că în ultimul său
număr «Contemporary Review», una din
cele mai mari reviste politice engleză aduce
un articol din peana profesorului universi-
tar D. Drăghicescu (București) articol în care
politica de stat a Ungariei este înfățișată
într-o lumină care indignază pe toți «pa-
trioții». «Budapesti Hirrap» se și ocupă
în două numere (8 și 9 Aprilie) cu acest
articol, dând mai multe pasagi dintr'insul.

Organul imperialismului maghiar este
supărat în deosebi pentru-că dl Drăghicescu
l'a dat de gol pe contele Apponyi, care în
«Monthly Review» afirmase, că *popoarele
din Ungaria în urma dezvoltării lucrurilor
d'atâtea veacuri au devenit o nație omogenă
de 19 milioane suflete...*

Dacă e așa, atunci de ce nobilul conte
Apponyi și alții ca el, strigă aici, *acasă*, că
naționalitățile gravitează peste hotare, de ce
n'apucăm să cântăm una românească ori să

scriem vre-un articol mai tare contra guver-
nelor maghiare, și procurorul iute ne și
înșacă?!

Profesorul universitar român nu-i cruță
de altfel pe nici unul dintre conducătorii
politice maghiare și critică asupra sistemul
de guvernare. Arată toate persecuțiunile puse
la cale de așa zisele guverne «liberale», in-
sistând asupra procesului Memorandului și
a celorlalte procese îndreptate încontra lup-
tătorilor români.

Organul «imperialismului maghiar» simte
în deosebi lovitura ce i-se dă politice ce pre-
conizează: dl Drăghicescu arată, cu mare
aparat, că nici în Orient, viitorul nu este al
Ungurilor, ci al confederației romano-bulga-
ro-sârbe, căci aceste popoare stăpânesc Orien-
tul Europei și dacă Ungurii vor s'o ducă
bine, pe lângă această confederație trebuie
să se alipească!

«Felul de gândire al autorului este mai
mult o dovadă de educație vieneză: așa cu-
getă adică și Lueger», — scrie «Budapesti
Hirrap».

La urmă se întrebă:

«Dacă libertatea maghiară și spiritul po-
litic al nostru ar fi într'adevăr așa cum îl
descrie autorul articolului, meritoasa revistă
engleză cum își închipuește că s'ar putea
scrie articol provocându-se la milioanele de
naționalități din Ungaria?»

Sau altfel: dacă într'adevăr, politica de
stat din Ungaria ar fi atât de șovinistă și a-
gresivă, n'ar mai putea fi în Ungaria milioane
de naționalități!

»Budapesti Hirrap« nu vrea să înțe-
leagă tenorul articolului: dar dl Drăghicescu

Academia Română.

Raport asupra lucrărilor făcute în 1904—1905. —

(Continuare).

Dl C. Erbiceanu ne-a dăruit 28 epistole de
mâna lui Neofit Scriban către fratele său Filaret,
a. d. dintre 1838—1842.

Societatea de asigurare „Dacia-România“ a
dăruit mai multe acte vechi privitoare la moșiile
Domneștii (Putna) și Bobuleștii (Botoșani).

Dl George G. Beldiman a dăruit 10 docu-
mente și un caiet manuscris, între cari un hrisov
al lui Alexandru-cel-Bun și testamentul original
al lui George Beldiman, tatăl cunoscutului scriitor
Alexandru.

D-na Alexandrina Ioan Ghica a dăruit o co-
lecțiune de scrisori ce i-au fost adresate de so-
țul său între 1863 și 1882, 10 scrisori de ale
lordului Stanley of Alderley către Ioan Ghica,
precum și un album de poezii, autografe dintre
1853—1860 de ale poezilor Alexandri, Bolintin-
eanu și G. Crețeanu.

D-na Maria George Sturdza ne-a oferit un
album: Floricele rătăcite, autograf și copii de
ale poezilor noștri, împodobite cu miniaturi și
desenate de mâna d-sale.

D-nii Dr. Posta, Directorul Muzeului arde-
lean, și Dr. P. Erdély, Bibliotecarul Universității
din Cluj, au trimis în dar Academiei copii foto-
grafice de pe 27 documente românești din anii
1619—1722, cari se află în colecțiunile puse sub
căpătarea d-ilor.

Dl Duiliu Zamfirescu a trimis în dar un Co-
dex latino-moldav manuscris, despre care a făcut
interesantă relație.

Dl profesor D. Comșa dela Sibiu a dăruit
4 volume manuscrise românești, o colecțiune de
modele și un album de broderii, cusături și țâ-
sături românești din Transilvania și Ungaria.

Dela dl Dr. Ilie Șeptelici din Babadag s'au
primit în dar 4 documente dintre 1576—1814.

Dl Pericle Papahaghi a dăruit un manuscris
de muzică bisericască din sec. XVII.

Dl D. Cămpineanu ne-a dăruit un zapis sla-
vom dela 1632.

Dela Dl Nerva Hodoș, ajutor de Bibliotecar
în serviciul Academiei, s'au primit în dar 4 vo-
lume manuscrise.

Dela dl G. G. Burghilea din Dorohoiu s'au
primit în dar 147 documente cuprinzând scrisori,
corespondențe, ș. a. din sec. XVIII—XIX.

Dl Baron Eudoxiu de Hurmuzaki a oferit
un manuscris românesc cuprinzând Psaltirea,
scrisă în sec. XVII, și protocolul încheiat cu o-
cazia deschiderii mormintelor domnești dela
Putna.

Dl Constantin Georgescu, Consilier la Curtea
de apel din Craiova, a dăruit 3 documente din-
tre 1798—1813.

Dl A. D. Holban a trimis în dar 7 acte dintre
1834—1848 și o condică domnească.

Dl R. Rosetti a dăruit 2 scrisori de ale lui
Alexandru Ioan Cuza din 1855 și 2 de ale lui
V. Alexandri.

Dl P. Dulfu a oferit 2 scrisori de ale lui
V. Alexandri din 1880 și 1881 către răposatul
Gr. Silași.

Dl Corneliu Botez, magistrat la Botoșani, a
trimis copiile a trei petiții de ale poetului M.
Eminescu, găsite în dosarele Tribunalului din lo-
calitate.

Dl General Woinovich, Directorul arhivei
Ministerului de Războiu din Viena, ne-a trimis
2 copii fotografice ale hărților Olteniei din 1722
și 1723.

Dl Constantin G. Manu ne-a dăruit un al-
bum cu 25 fotografii, reproduceri de pe picturi
de ale familiei.

Dl General Dr. A. Fotino a dăruit portretul
lui Dionisie Fotino cu medalionul original, după
care a fost făcut.

Colecțiunea numismatică și sfragistică a mai
crescut prin următoarele daruri:

Președintele nostru dl I. Kalinderu a dăruit
2 medalii bătute în Bucovina cu ocazia serbării
lui Ștefan-cel-Mare dela Putna din anul trecut.

Dl E. Dăian, Protopopul Clujului, a trimis
în dar pecetea originală a lui Radu Paisie (1535
până la 1546).

Dl Sp. Haret a prezentat în dar exemplare
din medalii bătute de Societatea numismatică cu
ocazia aniversării de 400 de ani dela moartea lui
Ștefan-cel-Mare.

Comitetul pentru organizarea serbării dela
Borzești a trimis în dar exemplare din medalii
bătute cu acea ocaziune și din publicațiunea Bor-
zești și Ștefan-cel-Mare.

Dl A. Lecomte du Nouÿ a oferit 2 medalii
bătute cu ocazia inaugurării bisericilor Sft. Ni-
colae și Trei-Ierarhi din Iași.

Librăria „Moldova“ (R. Șaraga) din Iași a
trimis în dar câte două exemplare din 3 medalii
bătute cu ocazia centenarului IV dela moartea
lui Ștefan cel Mare, precum și două exemplare
din medalii și alte lucrări făcute de ea cu oca-
zia sfințirii bisericilor trei Ierarhi și Sf. Nicolae
și a centenarului seminarului Veniamin.

tocmai *tendența* de maghiarizare o combate. Arată anume, că sistemul politic *d'acum* tinde să facă în viitor o Ungarie cu o singură limbă.

Revenind — în numărul dela 9 c. — asupra articolului d-lui Drăghicescu, «*Bud. Hirlap*» zice că acesta este o — ticăloșie (komizság). Batjocorește pe Englezii «proști în ale geografiei și istoriei» cari se lasă seduși cu asemeni articoli. Acuză diplomația austro-ungară din Londra că nu apără interesele Ungurilor, ci aceștia ajung batjocoriți.

Di Drăghicescu nu se va fi așteptat de altfel ca presa maghiară să-l laude.

Vorba e că dacă Englezii sunt niște proști, de ce presa maghiară se supără așa de tare când revistele acestor «proști» publică articole împotriva politicii «înțelepților» dela Budapesta?

«Înțelepții» n'ar trebui să se supere de cele ce cugetă niște «proști»!

Hol vannak az ügyészek? Principali factori ai edificării „statului unitar național maghiar“ așa se vede sunt procurorii. Ei sunt meșterii cari-l clădesc. Așa lucrează cel puțin fantazia în redacțiile ovreești și ovreiste. Și cea mai mică adiere, lor li-se pare vifor, pentru că clatina castelul — de cărți.

Unde-s procurorii! Unde-s meșterii? căci troznesc grinzile... Ce e?... Vifor — într'un pahar de apă.

Un articolăș, pe pagina doua, din „Tribuna“ i-a speriat pe neurastenicii ovreiaști. Și pentru un articolăș atâta larmă.

Nu vă temeți, viteji șovinisti. Vor grăbi ei de cu vreme să vă apere. Liniștiți-vă nervii.

Contele Tisza rămâne.

— Crița. —

— 12 Aprilie.

S'anunță din Viena: Majestatea Sa a primit ieri la 11 ore pe contele Tisza în audiență. După audiență, contele Tisza, a cercetat pe contele Goluchowszky, ministrul externelor. Ambii bărbați de stat s'au întretinut foarte mult.

O altă depeșă comunică următoarele detalii:

În audiența de azi, avea să se decidă, că oare contele Tisza, ca ministru președinte abzis poate să negocieze cu statele în privința tratatelor comerciale? Îndeosebi tratatele cu Bulgaria și cu Serbia sunt foarte urgente.

Direcțiunea seminarului „Veniamin“ din Iași a oferit 2 exemplare din medalia de argint bătută cu ocazia sărbătorii de 100 de ani dela fundarea aceluiaș asemănământ cultural.

Comitetul pnntru sărbătorirea jubileului de 40 de ani de profesorat al colegului nostru Gr. Ștefănescu a oferit medalia comemorativă bătută cu această ocaziune.

VI. Fonduri, donațiuni și legate.

Din rapoartele speciale ale comisiei financiare și ale comisuniilor speciale ale fundațiilor Adamachi, Otteteleșanu, Agarici și Tache Anastassi, veți lua cunoștință de gestiunea financiară pe anul bugetar 1 Iunie 1903—31 Maiu 1904, de situațiunea acestor fonduri, precum și de măsurile ce sunt de luat pentru anul viitor.

Nu cred însă de prisos a vă prezenta cu această ocaziune câteva date cu privire la mersul acestor fonduri:

1. Fundațiunea Vasile Adamachi a avut înscrisă în bugetul anului trecut suma de lei 76.600 pentru burse și cheltueli de studii. (Va urma.)

RÎNDUNICA.

În liniștitul văzduh de primăvară, înaurit de colbul de soare, de aripi desfăcute aprig, plutește-o rîndunică cu cioc alb.

Rîndunica vine din țări îndepărtate, rîndunica e văduvă, bărbătușul ei fuse omorît de lacoma mare strălucindă și cu valuri scânteitoare.

Rîndunica e văduvă. E pe vecie părăsită de soțu-i iubitor, care i-a făurit clipele cele mai scumbe și dulci, în viață.

Contele Tisza István, era anume de părerea că fiind el abzis, nu poate rezolva decât afaceri interimale.

«*Neue Freie Presse*» anunță, că în cursul audienței contele Tisza și-a manifestat din nou dorința să fie absolvat. La stăruința Regelui, a declarat că mai rămâne.

Regele nu abzice.

S'a colportat și comentat mult știrea, că M. Sa Francisc Iosif va abzice. După informația aproape oficioasă a ziarului «*Neue Freie Presse*», cercurile curții nu știu nimic despre o așa intențiune a Regelui

Regele din nou în Budapesta.

D'asemenea din Viena se anunță, că în luna Mai regele va veni din nou la Budapesta și va petrece acolo o lună întreagă.

Despre situație din M-g cetire.

... Da am citit articolul lui Bartha Miklós. E vorba firește de amănă într'un articol prim. Bartha afirmă la fiice coitura de condei, că nu pricepe pe liberali... Și manii liberali... trebuie să depindă acum dela priceperea lui Nicolae Bartha.

Adresa kossuthistă.

— Corespondență particulară. —

Budapesta, 11 Aprilie 1905.

Se întorc vremurile, — ai putea zice privind cele ce se petrec în viața publică maghiară. Căci am revenit la epoca dela 1848, când asupra opiniei publice maghiare se instăpânise Kossuth. Deosebirea numai, că atunci marele agitator se dusesse el cu adresa la Viena, să spună monarhului «dorințele națiunii», până-ce acum eată: a fost primit la Curte Kossuth Ferencz. car adresa se pune la cale într'o Dietă, în care spiritul dominant este un kossuthism mai pronunțat ca la 1848...

Atunci tot mai era însă între Unguri un partid conservator, care căuta să potolească pornirile proprii a provoca încercături ori conflict. Acum însă partidele maghiare toate se întrec în radicalism. Sfetnicii de alaltă-eri ai M. Sale, consilierii intimi, licitează alătura de Barabás și alți corifeli kossuthiști, cari știu, că n'au s'ajungă ministri, deci nici nu caută de cât favoarea — poporului, a gloatei care la 1848—49 a

urmat pe Kossuth până la — Siria (Világos). Astfel numai departe, decât Vineri, pe care Tisza spunea, că voise a schimba regulamentul Dietei pentru a pune capăt obstrucției primejdioase. *Wlassics*, fostul ministru spunea lui Rosenberg (tiszaiștul): «*De grabă vorbește Tisza, căci n'a avut dreptate; tot ce am stors adică dela Viena, numai prin obstrucție am ajuns să stoarcem.*»

Așa a și fost. Doar era secret public pentru toți căți făceau politică: dela Tisza încoace toate guvernele erau înțelese cu opoziția obstrucționistă. Contele Szapáry, conservativ din fire, n'a avrut să se pretereze acestui joc; a și căzut în scurtă vreme. Tisza va fi vrut și el să facă după dorința Vieni: a pățit-o și mai rău.

Signatura situației o dă de altfel Apponyi.

Se știe, că din presidenția Dietei a trebuit să se retragă — și în cele din urmă și din partidul guvernamental — din cauza memoriului secret, ce înaintase lui Szapáry arătând, ce prelinde în chestii militare.

Ceea-ce atunci i-a adus căderea, a trebuit să face — gloria. Am avut ocazia să văbesc adică despre proiectul de adresă *dictat de Apponyi*, cu mai mulți deputați maghiari. Toți sunt încântați de opera Apponyi și până-ce nobilul conte se recrează prin Tirolul de sud, aici toate partidele se fanatizează de cele ce Apponyi crede, trebuie spus Coroanei. E un fel de *admirandum* această adresă. M. Sa ori se pleacă promite ceea-ce se cere prin adresă, ori majoritatea actuală va face ceea-ce a spus Barabás unui ziarist vienez: *va refuza numai darea și recruții, dar și partea cvotă, ce Ungaria plătește pentru susținerea afacerilor comune!*

Chestia, într'adevăr, așa pare puțin cîine va avea răbdare mai mare să aștepte Curtea ori — opoziția actuală.

Așa stări de lucruri nici nu s'au pomenit în alte parlamente din lume: guvern, care s'ar retrage, dar nu-l cîine se țină locul și opoziție care e — majoritatea.

Mâne comisia de adresă va da de altă publicității proiectul de adresă. Atâta se știe și până acum, că din cele ce a scris Apponyi

Sborul rîndunicel e domol. — E sbor de vultur liniștit și încet.

Nu ciripește în cale-și, ochi-i galeși nu-i strălucesc de lacrimile bucuriei; sârmana rîndunică!

— — — — —
Și rîndunica ajunge la cuib. — Și-și vede cuibul dărîmat, și vede stresina înmușchiată!

Acel loc, în care și-a trăit dragostea, e îngropat în vînt: el n'are urmă. Să prăbuși în prav, cuibul dragostei este topit în humă neagră și grasă. Sermana rîndunică!

— — — — —
Un corb privește spre pasere. Ochiul corbului sunt ochi de cobolzi: ard ca flăcările.

Cuminte e corbul. Văzînd rîndunica tineră, minunată, de odat' el hotărî s'o robească.

Va fi bucătăreasa mea! Și-mi va cînta, după amează, iar seara va înviora cuibul meu sur! Sbură ca săgeata corbul, și ajunse rîndunica: — Sta! pe loc rîndunice! Sta! pe loc rîndunice! Rîndunica răspunse cu graiu slăbit: — Nu pot sta, căci eu sunt pribeagă veșnică! Mi-e dărîmat cuibul, și eu nu voi să-mi clădesc altu!

Să 'nfrîie corbul: — Mă rîndunice! un cuvînt să-ți spun: ești blăstămată! — Ți-se cade să-mi zici astfel de vorbe? — Tu proasto, tu! Să vede că ai învățat buchiile la Blaj!

Din ochii rîndunicel se strecurau două lacrimi mari, ca două briliante.

— Zadarnic mă ciufulești corbule, eu nu voi să te aștept!

Și-și desfăcu aripile cu putere, și sborî fulgerul...

Corbul văzîndu-se păcălit, o luă la goană — Incepu goana turbată între rîndunică și corb. — Rîndunica fiind ușoară și sprintenă, putea să rotească aripele cu zor puternic, iar corbul tăgrea, ca un popă, abia de-și putea duce trupul greoi.

Scăpase rîndunica. Privind înapoi, corbul îi păru un pui negru, în care licăreau două aripe d'albă soare.

Simțise însă rîndunica în inimă un junghiu cumplit, în vine îi fierbea sângele și picioarele îi tremurau...

Abia putea să plutească în văzduhul lașpede.

Mîșcîndu-și aripele, în piept o junghia turbat... Pe ochi i-se lăsa ceață...

Totuș prin ei putu vedea marea ce se întinse nainte-i nesfîrșită.

Sârmana rîndunică! Ea ajunse în goana mormîntul soțului ei. Ajunse la acea mare, care-și doarme somnul veșnic bărbătușul...

— O, mare! Fie-ți binecuvîntată oglinda ta: fie-ți binecuvîntate valurile tale, în care s'nbuciumă soțul meu! Cuprinde-mă și pe mine! lueciul tău dalb, și mă topește în tine, tu strălucită mare! — Alătea putu să grăiască numai păsărea, și glasul ei unui om i-ar fi părut ciripă păsăresc cel mai fermecător.

Căzuse în mare ostenita de moarte și valurile o luară pe spate, ș'o duseră departe, la un fer d'aur, unde înlîoreau florile mătășă și unde iarbă de cățifea creștea...

puțin ori aproape de loc nu s'a schimbat. Ba chiar dacă s'a schimbat, nu s'a auzit nimic, ci în urma curentului radical se stăpânește pe tot, s'au precizat multe. Apponyi redactase lăsând oare-care latitudine diplomatică. D'alde Barabás nu vrea să știe însă de diplomatie, și cu el alți mulți. Astfel e cert, în privința independenței române chiar Wlassics a cerut să se precizeze data, pe când să se realizeze. Monarhul, în decursul audiențelor, se arăta conștient pe teren, zicând, că asta e o afacere care privește nu exclusiv Coroana, ci pe ambele două state contractante. Patriotii se și abatesc deci să bată fierul, până ce e roșu. S'ar va fi destul ca pe teren militar M. Sa să facă cea mai minimă concesie pentru că Ungurii în scurtă vreme s'ajungă a vedea realizat tot ce au dorit.

Pentru-că ei tot ce fac, fac în depunere de încredere și solidaritate.

În Dietă absolut stăpâni, afară, în poartă, tot așa. Naționalitățile nu pot să le organizeze nici o rezistență, pe deoparte pentru-că în această vreme *Viena a uitat, că în Ungaria există și naționalități*, ear pe de altă parte pentru-că nici noi nu ne-am știut organizația del, încât la un moment dat, când se va începe de soarta țării, să ne putem vașta voința. Am stat — noi Românii — distanțat între noi, ear cu celelalte neamuri care acum am ajuns să fim în contact.

Hotărât, Ungurii au și noroc!

PROBLEMA AUSTRIACĂ.

(Urmare și fine.)

Întâiu Turcia nu mai înseamnă ceea-ce însemnat odată, valul Ottoman nu mai amenință civilizațiunea europeană și prin urmare nu se mai simte nevoia ca Austria să se împotrivescă în numele ei și în numele celorlalte state. Situația Turciei este chiar atât de grea, încât parcă în fața amenințărilor și desvoltării statelor Balcanice se apropie ziua în care rămășițele stăpânirii Ottomane vor trece în Asia de unde au pornit inițial, fără ca să lase Europei alte urme decât urmele jafurilor și nimicirilor ce au săvârșit.

Al doilea, Rusia care reprezenta puterea care voia să cucerească Constantinopole și în drumul careia trebuia pusă o Austrie cât mai puternică, această Rusie și-a schimbat și își va schimba din ce în ce mai mult politica în Balcani. Ea nu mai urmărește ambițiunii cuceritoare în Orient. Activitatea ei s'a îndreptat în alte părți ale lumii, și acum când a sosit ora cea de pe urmă a autocratiei, când poporul rusesc va fi chemat să se rostească singur asupra nevoilor imperiului chiar agitația sterilă și cheltonelie pe care Rusia le face în Orient pentru ochii lumii vor dispărea și Rușii vor păși pentru totdeauna o politică ce nu mai corespunde intereselor lor și nu le poate atrage decât neajunsuri și pierderi deșerte. În fine, nici puterile ce odinioară să temeau de Rușii să cucerească Constantinopolul nu se mai îngrijesc azi de această chestiune și nu mai pun aceiași stăruință în spriginirea Austriei.

Anglia, care în totdeauna s'a folosit mai mult de Austria, fiind-că pentru dînsa înaintarea Rușilor spre orient avea însemnătatea cea mai mare, Anglia se îngrijește azi de alte chestiuni. Constantinopole este pentru diplomația ei o amintire.

Iar împăratul Germaniei nu numai că nu are interes să mențină o Austrie puternică, dar din potrivă Austria este o piedică

pentru îndeplinirea îndoitului său vis: crearea unui deșeu pe Marea Adriatică și unirea tuturor Germanilor.

Pe lângă toate acestea, nu trebuie să uităm că chiar dacă prin puterea tradiției și printr'un spirit reacționar, guvernele diferitelor puteri europene ar fi potrivnice desmembrării Austriei, democrațiile se măresc, și mai curînd s'au mai târziu vor pune mâna pe guvernământul statelor. Ori aceste democrații vin cu idei noi; pentru ele Austria reprezintă ultima forță reacționară din Europa, pe când toate simpatiile lor se îndreptează în spre acele popoare ce de atâtea veacuri trăiesc o viață asuprită sub sceptrul Habsburgilor și natural că toate încurajările lor vor fi pentru cei ce vor căuta să contopească într'un același stat sub scutul unor așezăminte liberale și înaintate, pe toți oamenii de același neam.

Ce îi rămâne atunci Austriei ca să se apere? În fața atător forte, ce forță pot să opună Habsburgii? Forța tradiției? Se poate dar tradițiile se perd când lumea simte că nu mai stă nimic îndărătul lor și când în fața lor se înalță nevoile isvorite din cerințele timpului și din evoluțiunea firească a ideilor. Prin urmare, ori ce s'ar spune, chestia Austriei se îndreptează către un desnodământ. Nu merge cu pași repezi dar merge cu pași siguri. În zadar se agată austriacii de trecut. El va dispărea și cu dișul se vor perde în întunericul uitării toți cei ce n'au știut să-și înalțe privirile către soarele răsărind al unei noi civilizațiuni și de spaimă n'au îndrăsnit să-l privească în față.

I. G. Duca.

Războiul ruso-japonez.

— 11 April.

Petersburg. Lui «Novoje Vremia» i-se telegrafează din Vlativostoc, că senatul orașenesc a pus la dispoziția guvernului un milion de ruble, ca să cumpere victualii pentru locuitorii săraci.

Londra. Din depeșă din Singapore rețese că însuși Rosdestvensky a condus flota, când trecea pe lângă Vladivostoc.

Evenimentele din Rusia.

— 11 Aprilie.

Varșovia. Directorul fabricii Posnaski, de fel cetățean englez, a fost omorît în Lodz după săvîrșirea oficiului divin, când se întorcea acasă. E mare temerea, că vor izbucni din nou mari turburări.

Paris. Se depeșază din Petersburg, că a fost arestat un camerier al țarului tocmai, când preda unui membru al comitetului revoluționar felul de trai al țarului în Țarșkoie-Selo. Respectivul revoluționar încă a fost arestat.

Din străinătate.

— 11 Aprilie n.

Nou concordat.

Paris. Merry del Val, secretarul papei a primit în audiență pe un colaborator al lui *Matin* și i-a spus, că în Franța trebuie să știe fiecare, că scaunul papal nu se gîndește la despărțire; nici la aceea nu se gîndește, ca să încheie v'un compromis nou cu Franța.

Indigenii din Africa-sudică.

Pretoria. După *Pretoria News* indigenii din Africa-sudică au s'nscriș 33.000 o rugare către guvernul englez, ca să se ție cont și de interesele indigenilor.

Fărădelegea unei bande grece.

Constantinopol. Eri o bandă mai mare a atacat satul Zalogica și i-a dat foc. Foarte mulți oameni au perit în incendiu. S'a pornit cercetare.

Spioni bulgari în Serbia.

Belgrad. Eri au fost arestați în apropiere de Stalac trei Bulgari spioni, între cari și un oficer.

Infringerea pretendentului de tron Maroccan.

Algir. Trupele pretendentului au atacat Udsa. Lupta a ținut patru ceasuri. Perderile pretendentului sunt foarte mari. Pe câmpul de războiu s'au aflat arme, patroane și ruinele artileriei. Pentru capul fiecărui răsculat s'a pus premiu de 10 franci. Perderile sultanului sunt foarte neînsemnate.

Conjurația militară din Paris.

Din *Bruxela* se telegrafează: Prințul *Victor Napoleon* a făcut înaintea unui colaborator al lui *Etoile Belge* următoarea declarație:

— M'a surprins foarte faptul că unele foi mă aduc în legătură cu o conjurație ridiculă. Nici când n'am avut intenția să fac conjurație contra republicii franceze. *Așa aventuri le rezervez pentru alții.*

Paris. Am primit următoare telegramă: Judele de instrucție în cointelegere cu procurorul general a ridicat acuză conjurațiilor sub titlul *conjurație contra siguranței statului.* Așa ceva pe baza §-91 se depeșează cu moarte.

Tripla alianță.

Roma. Agenția Stefani publică minciinoasele știri ale corespondentului lui *„Matin“*, cari le atribue ministrului esternelor, *Tittoni.*

Principele Ferdinand în Roma.

Roma. Prințul bulgar Ferdinand va sosi înaintea de amiază la 10 ore aici. El va fi primit de adjutantul regelui italian și membrii diplomației bulgare. Visita are caracter privat. Prințul a descins în hotelul Bristol.

Crisa patriarhală.

Constantinopol. Patriarhul a primit azi pe membrii opoziției sinodului, cari indicaseră acuză pentru întregirea ilegală a membrilor sinodului. Protestul lor a fost însă numai formal. Ei au sărutat mâna patriarhului, și au promis, că se vor întoarce în diecesele lor. Se vede, că *criza patriarhatului e rezolvată.* Situația patriarhatului Ioachim s'a întărit din nou.

Din Caransebeș.

Caransebeș, 23 Martie v. 1905.

Consistorul diecezei de Dumnezeu scutite a Caransebeșului înainte cu 9 ani a făcut învoială cu societatea de asigurare „Transilvania“, ca toate bisericile din dieceză să se asigure la numita societate.

Această dispozițiune dieceza a primit-o cu bucurie adevărată, căci societatea „Transilvania“ nu numai că a oferit condițiuni mai favorabile, decât ori-care altă societate, dar ea este o societate fondată în parte de Român și și astăzi avem atât în direcțiune, cât și la filialele din Cluj și Arad o mulțime de Români. Trăim într'un timp, când toți străinii ne sunt dușmani și prin urmare datorința noastră este, ca să spriginim o societate, unde se căpătuesc atât Românii.

Durere însă, că Consistorul nostru nu mult timp a fost însuflețit și condus de asemenea vederi, căci în timpul din urmă ne-am pomenit cu o ordinațiune conșistorială, în care se dispune, ca pe viitor bisericile din dieceză să se asigure la societatea de asigurare „Első Magyar Általános Biztosító Társaság“. Fiecare Român se va mira de această dispoziție a Consistoriului din Caransebeș. Să te lași de o societate condusă în mare parte de Români și la care se folosește limba română și să treci la o societate străină, lucrul acesta e greu de înțeles.

Deja și până acum o mare nemulțumire a cuprins comunele bisericesti din cauza aceasta. Ceea-ce s'a arătat foarte eclatant chiar la biserica din Caransebeș, care e și catedrala diecezei.

Săptămâna trecută s'a ținut în biserica din Caransebeș sinodul parochial. În acest sinod s'a întâmplat ceva caracteristic. Sinodul adică în unanimitate a respins ordinațiunea konzistorială de a asigura la „Első Magyar“ și a hotărî, ca și mai departe să asigure la „Transilvania“, de oare-ce societatea aceasta din urmă ofere condițiuni mai favorabile și apoi este în parte și societate românească.

De altfel Konzistorul ar trebui să știe, că în afacerea aceasta se lătesc zvonuri foarte triste prin dieceză tocmai despre un fost funcționar al sau și ar fi foarte de dorit, ca afacerea acestui funcționar să se limpezească odată publicului cu toată scrupulositatea, ca bănuiele, ce se lătesc, să nu zguduie încrederea credincioșilor în institutele acelei dieceze, în fruntea căreia stă cinstea întrupată, de toți iubitul Episcop Nicolae Popea.

Sinodul eparchial, ce se va aduna în Caransebeș la Dumineca Tomii, va avea datorința să lămurească și cestiunea de asigurare, și dacă se va dovedi, că „Transilvania“ ofere aceleași condițiuni, ori chiar mai bune, decât „Első Magyar“, atunci interesele noastre obștești cer, ca banii bisericilor noastre să nu fie dați străinilor, ci aceluși institut, dela care trăsesc un număr întreg de familii românești.

Caransebeșanul.

DIN ROMANIA.

M. Sa Regele la cercul militar. Joi, 24 Martie, la orele 9 seara. M. Sa Regele, însoțit de adjutantul de serviciu, a mers la Cercul militar, unde urma să se țină o conferință.

La sosire Suveranul a fost primit de A. S. R. Principele Moștenitor, comandant al corpului II de armată, de d-nii generali: Brătianu, Warthiadi, Tătărescu, Grozea, Angheliescu, Coandă, Boteanu R. Culcer, precum și de comitetul Cercului.

Conferențiarul, dl colonel Ionescu, a vorbit despre „Hărțile militare“.

Terminând, d-sa a fost felicitat de M. Sa Regele, Care, în urmă, a bine-voit a Se întreține în modul cel mai cordial cu d-nii ofițeri până la orele 11 1/2, când S'a reîntors la Palat.

*

Ședința Senatului dela 28 Martie v. Ședința se deschide la orele 2 și 30 sub presidenția dlui C. Boerescu.

Pe banca ministerială d-nii: Gh. Gr. Cantacuzino, general Manu, Al. Bădărău, Take Ionescu și Ion Lahovari.

Se fac formalitățile obicnuite.

M. Pacu roagă biuroul să interviev la ministerul de domenii spre a i-se pune la dispoziție un tablou statistic de vânzarea peștelui.

Al. Bădărău, ministrul justiției depune mai multe proiecte de lege votate deja de Cameră.

Se votează fără discuție și cu unanimitate de 63 voturi proiectul de lege privitor la adăugirea unor articole din codul penal; în articolele din acest cod, menționate la paragraful C de sub art. 1 din legea asupra pozițiunii ofițerilor, precum și la interpretarea și complectarea art. 27 din acea lege.

Se votează cu unanimitate proiectul de lege privitor la înființarea consiliilor de disciplină la batalioanele de vânători și marina militară.

Se votează cu unanimitate proiectul de lege privitor la modificarea art. 2 din legea pentru recrutarea armatei partea relativă la escluderile din armată pentru condamnați și art. 68, 74 și 76 din aceeași lege relative la taxele militare.

Dl general Gh. Manu, depune un proiect de lege pentru exproprierea și sesiunii de terenuri pentru armată.

Senatul trece în secții.

Congresul internațional de psihologie din Roma.

Intre 26 și 30 Aprilie a. e. va avea loc în Roma — în urma hotărîrii luate de congresul 1900 din Paris — al 5-lea congres internațional de psihologie.

Lucrările congresului sunt împărțite în comunicări, ce se vor face în secțiunile speciale și în conferință, ce se vor face în ședinți generale.

Secțiunile speciale ale congresului, ce vor sistematiza comunicările făcute, sunt în număr de patru: o secțiune de psihologie experimentală (psihologia în raporturile sale cu anatomia și fiziologia); una de psihologie retrospectivă (psihologia în raporturile sale cu științele filozofice); o a treia secțiune de psihologie patologică (hypnotism, sugestivitate și fenomene analoge; psihoterapia); și în fine o a patra secțiune de psihologie criminală, pedagogică și socială.

Conferințele congresului sunt provizor distribuite în patru ședinți generale. În cea dintâi ședință vor vorbi: cunoscutul reprezentant al psihologiei pure, profesorul din München, Th. Lipps asupra „căilor psihologiei“ (Die Wege der Psychologie) și prof. Ch. Richet din Paris asupra „viitorului psihologiei și metapsihic“.

Ședința a doua generală va fi dedicată psihologiei fiziologice: au anunțat conferințe cu proiecțiuni, i'ustrul „Gall redivivus“ al fiziopsihologiei moderne, profesorul de psihiatrie din Leipzig, Paul Flechsig asupra „fiziologiei creierului și teoriei voinței“ (Himphysiologie und Willenstheorien): prof. Leonardo Bianchi din Neapole asupra „zonei corticale a vorbirii și inteligenței“ (La zona corticale del Linguaggio e L'Intelligenza); prof. Ezio Sciamanna din Roma va reprezenta câte-va momente operate și va vorbi asupra „funcțiunilor psihice și suprafața cerebrală (Funzioni psichiche e corteccia cerebrale). Pentru ședința a treia generală s'au înscris: Profesorul de psihiatrie din Giessen R. Sommer asupra „metodelor de cercetare ale expresiunii emoțiilor“ (Die Methoden der Untersuchung von Ausdrucksbewegungen); prof. P. Janet din Paris asupra „oscilațiilor nivelului mental“; și Dr. P. Sollier din Paris asupra „conștiinței și gradele sale“. Pentru ultima ședință vor avea cuvântul: profesorul pedagog din Londra, James Sully asupra „relațiunilor psihologiei cu pedagogia“; și prof. Th. Flournoy din Geneva asupra „psihologiei religiei“.

Programul acestui al 5-lea congres internațional de psihologie oglindește concepția contemporană asupra psihologiei, ca știință independentă, și de importanță fundamentală pentru unele dintre științele zise ale „naturei“, precum și pentru toate științele zise ale „spiritului ori sociale“.

Toți acei, cari dintr'un punct de vedere oare-care științific, se ocupă cu studiul acelei anima scolare: vegetativa, sensitiva, raționalis și socialis sunt datorți a urmări cu viu interes dezbaterile acestui congres.

Comunicările și aderările (20 fr. — 10 fr. pentru doamnele familiilor d-lor congresiști) s'au fac până cel mult la 30 Martie a. e., cele dintâi pe adresa: Dr. Sonté de Sonctis, via Depretis Nr. 92, Soma; cele din urmă pe adresa: Giovanni Luccio, Ministère de l'Instruction Pualique (cabinet) Rome.

NOUȚĂȚI.

ARAD, 12 Aprilie 1905.

— **Calea împăratului german.** Se scrie din Messina: Iachtul Hohenzollern, pe care călătorește împăratul Wilhelm II. a plecat spre Corfu.

— **Pavagiul orașului.** Mare parte din oraș capătă pavagiu nou. Cei ce voesc, ca Aradul să nu fie mai pe jos decât celelalte orașe ungare, văd în inițiativa aceasta ceva de bun augur.

Dar durere... Drumurile mahalalelor vor fi și de acum înainte pline de noroi, așa de rele ca și căile dela sate.

Și treceti pe lângă seminarul pedagogic român! Pe lângă toate celelalte pavagii e pavagiu de astfalt; în orașe mari la așa cruci se pavagiază cu lemn, la noi nici cu asfalt. Legea o cere. Ven. Consistor ar trebui să găsească, doar e scris în lege, ear cei dela orașe legea o împlinesc.

— **Funerariile regretatului Stefan C. Rogariu** s'au săvârșit ieri după amiază în Cimitirul din mijlocul regretelor generale a locuitorilor.

Prohodul a fost săvârșit prin veteranul preot local Ioan Iancu, ca pontificant, ca asistență preoților Leucuța (Comlăuș), Gr. Nic. Toader și Muscan (Nadab), Ioan Popovici (Fazecaș-Varșand), Șeradan (Seleș), Aurel Iancu (Zarand), Iustin Iancu și Turcu (Otlaca) Terebenț, adm. protop. (Gălbănuș) Liviu Raț (Macea).

Răspunsurile funebre le-a dat corul seminarial din Arad.

Cuvântul funebru l'a rostit părintele Aurel Iancu din Zarand, storcând lacrimi din ochii celor de față.

Un public imens din loc și din jur s'adunat să dea ultimul onor decedatului. Trăceștia era și o deputațiune a comunei Sinitea unde decedatul a funcționat mai mulți ani ca notar. Cei al săi, rudeni și prieteni mulți și din Arad, l'au petrecut la groapă.

Ear amintirea lui o vor petrece veșnic nice regrete!

— **Cas de moarte.** Vineri în noaptea prilie n. a răposat în Boroș-Sebiș învățătorul pensionat Constantin Zopota, fost învățător gr. or. român în comuna Zarand, apoi în Răpsig. Inmormântarea i-s'a făcut Sâmbătă cu solemnitatea cuvenită, la care parte mulți preoți și învățători din loc și din jur. Răposatul a fost unul dintre cei mai harnici învățători ai noștri, tipul bunătății și al blândeței. Il jălește soția sa Maria Cornea, după înțelegerea avută cu soțul din incidentul morții acestuia a donat o parte din averea sa spre scopuri bisericesti.

Dl secretar consistorial Vasile Golob a perdut în răposatul pe unchiul său.

Trimitem întristatei familii condoleanțele noastre.

— **Adaosul de salar al notarilor comunali** S'anunță din Budapesta: Ministrul de interne a desemnat tuturor comitatelor, adaosul de salar al notarilor comunali și cercuali și subnotarilor, anul 1904. Comitatele pot ridica sumele acestuia dela 31 Martie incoaci.

— **Cursul pentru medici în ferii.** Ministrul internelor — după-cum suntem informați — a emis un circular în chestia unui curs medical de ferii din 29 Maiu până în 10 Iunie. Medicii sunt rugate să înștiințeze pe medicul de serviciu spre aceasta, respective să le facă posibilă frecventarea cursurilor.

— **Parastas.** Citim în „G. Tr.“: Erit un oficiat în biserica Sfântului Nicolae din Scheia Brașovului un parastas solemn pentru odihna sufletelor iubiților răposai, întru a căror amintire s'au făcut donațiuni pentru masa studenților români din Brașov. Pe lângă corpurile didactice și elevii școalelor centrale, a luat parte un public numărös.

— **Petrecere pe banii împăratului.** Se telegrafează din Tanger: Săracii orașului au fost chemați înaintea ambasadei germane și li-s'a împărțit 2000 tonți donați de Wilhelm II. La început s'au svârșit banii pe fereastră, din cauza că s'a născut așa mare îmbulzeală, că o fetiță a fost strivită. După aceea s'a împărțit rînd la fie care.

DOMNII

se pot îmbrăca favorabil numai așa dacă își procură hainele necesare *exclusiv dela magazinul de stote pentru domni*, unde se poate economiza 35%.

1. — *Magazinul nostru de fabricați engleze din patrie și de Brünn.*

MAGAZINUL ESCLUSIV de POSTAV de FABRICĂ A LUI

LEICHNER și FLEISCHER.

ARAD, piața Libertății 17. Cinci biserici. (PÉCS) Király u.

SPECIALITĂȚI de STOFE ENGLEZE COLORATE PENTRU VESTIMENTE

— **Cearta dintre comunele Totvărădia și** Chiș. De mult, stau comunele aceste în ceartă, și o parte de hotar pe care Murășul, schimbat și cursul a hărăzit-o Birehișului, care în judecă face proprietatea Totvărădienilor. Umbră afacerea lor pe la toate instanțele și nici nu e gata încă dreptatea pe seamă-le. Vine-trecută încă s'au dus mai mulți Totvărădieni pământul certeii, aflând acolo pe mai mulți chișeni, pascăndu-și vitele. Totvărădienii firește roit să-i zălogească, la ce unul dintre ei a dus vestea în sat. Se înțelege, zeii de pe topoare, și cu pari înarmați au grăbit la locul; Totvărădienii văzând pericolul, au fugă. Așa s-au putut ajunge iuntrele, și-au trecut acasă.

— **Cel mai vechiu servitor al Regelui,** bănuț Josef Hornung pe care Majestatea Sa l'a avut de mult în drag, a murit în vîrstă de 112 ani. El căleasa o trăsură nu de mult și d'atunci bănuțul nu s'a mai putut reculege.

— **Nou protopop sîrb în Arad.** Conzistorul din Timișoara, Lună a consurat actul alegerii protopop din Arad. Precum am publicat și noi, la data din 27 c. administratorul actual Stăruț Japanski a obținut majoritatea voturilor de Ilie Beleslin preot în Timișoara. Conzistorul a confirmat alegerea lui Japanski, care în locul acesta va fi cît de curînd instalat în scaunul protopop sîrb al Aradului.

— **Moartea episcopului Strossmayer.** S'a răfătat din Eszék foitlor: După moartea episcopului Strossmayer imediat s'a arborat steag pe palatul episcopal. Imprejurimile acestuia cu tot frigul mare și ninsoarea vecinică îngheșuite de lume. Dimineața a sosit episcopul, a luat inventar și a pecetluit tot. Episcopul va fi îngropat în catedrala din Vineri în 14, dimineața la 10 ore. Mitropolitul din Zagrab Posilovici răfătat, că va sosi. Deocamdată episcopul Dvorzac și canonicul Sainovici conduc episcopia. În casă s'au aflat 254.000 coroane și 300.000 coroane în hârtii de valoare. S'a instruit de o jumătate de milion coroane. Condolențele au fost cu duimul; între altele de la principele Muntenegrului, banul comitatului Verőce, orașul Eszék etc. Lună a făcut testamentul lui Strossmayer. O treime din avere a lăsat-o bisericii, o treime teo-din din Eszék, o treime capitului, general Androosky 50.000 fl. apoi 4 cai și 4 vaci. S'a răfătat lăsat moștenit 500 fl., pînă la executarea testamentului, episcopul Voronov și Cepelici câte o mie de florini, iar din Diacovár 2000 fl. Se face propoziție pentru ridicarea de busturi, statue. Foile de toate cald despre el necrologe nuanțate de punctul lor de vedere politic. Conzistorul însă toate opiniile într'acolo, că meritele pe terenul cultural sunt imense.

— **Congres antialcoolic în Budapesta.** Pînă în 16 Septembrie anul curent se ține în Budapesta congres internațional antialcoolic, în care se vor discuta toate mijloacele pentru combaterea alcoolismului (be-tum și efectele dezastruoase ale beției atât din punct de vedere social, cât și pedagogic, politic, juridic și medical. La congres poate să participe fie-cine, fără deosebire de clasă so-cială. Având a se anunța la secretarul comite-tului organizator Dr. Stein Fülöp în Budapesta la adresa centrală: „középponti város”. Prim-president al comitetului organizator este ministrul de culte și instrucțiune publică Dr. Székely.

— **Cel din urmă.** Un oaspe interesant e în-tervenit în ospiciul poliției din Debrețin: veteranul de 75 de ani Béke Adám, care înainte cu 50 de ani a fost membru activ în banda de muzică a lui Rózsa Sándor. Un adevărat tip e bătrânul, tehnica romanticism hăducesc. Mic la statură și îndesat, cu privirea fulgerătoare. Barba albă îi imprumută un oare care aer impu-erant. Corpul i-a mai pierdut puțin din elasticitate, și ochii sunt aceiași. Și acum fulgerând, ca și înainte cu un veac, când cutreera încălecat în-tervenit. Bătrânul strengar fost-a oaspele tutu-rit al domniștelor. Fost-a în Vaș, Gherla, Ilova și în Sibiu. S'a dat cu temnița, unde-l cheamă mereu să amintirilor. Acum zice, că numai d'aceiași temniță, să meargă în temniță, de unde nici nu s'a mai iase.

— **Două poduri peste Murăș.** Ministerul de interne a aprobat, după a treia hotărîre a muni-cipalului orașului Arad, concluderea ca Aradul să se lege cu două poduri de fer cu Aradul-nou. Astfel încurînd, în locul podului hodogit de azi, vom avea două poduri de fer, cari fără 'ndoială vor contribui mult la ridicarea și înaintarea orașului.

— **Cele trei planete Mercur, Venus și Ju-piter,** formează seriile acestea o constelație in-teresanță.

Îndată ce apune soarele vedem luceafărul strălucind pe cer la sud-vest. Celelalte două plante nu apar de cît după ce se întunecă bine, dar înainte de a se vedea vre-o stea fixă. La 6 Aprilie luna ca o seceră subțire se asociază cu cele trei planete. Atunci luceafărul stă cel mai sus; jos la 11 grade depărtare de el stră-lucește planeta Mercur. Mai jos, patru grade la dreapta se află Jupiter ear 3 jum. grade la sud, Luna.

În zilele următoare cele trei planete se apropie tot mai mult una de alta. La 12 Aprilie depărtarea dela Venus la Mercur e numai de grade, ear la Jupiter se apropie de soare așa de aproape astfel că în amurg dispar.

— **Oficerii sîrbi conjurați.** Oficerii, cari au omorît pe împăratul Alexandru în continu fac lumea să vorbească de ei. Dacă cineva le amine-tește omorul, se mînie foc și îndeosebi din cauza asta au ei mult de lucru cu *Sibalicii*, redactorul lui *Narodni List*. Mai zilele trecute scrisese Si-balicii în foaie, că unul din conjurați, locotenentul *Venici* e om foarte încrezut. Locotenentul a mers la redacție și-a cerut să știe ce autor; i-s'a răspuns, că de are ceva contra articolului să re-curgă la judecătoria. A doua zi într'o epistolă deschisă a înștiințat despre visita locotenentului în redacție Sibalicii pe ministrul de război.

Epilogul s'a întâmplat în birt. Locotenentul a vrut să scoată sabia și să taie pe redactor; dar acesta l-a pus înaintea înfricoșatei alterna-tive a șeșe guri de revolver. Lumea, publicul s'a întrepus: deocamdată decî nu s'a întâmplat nimic.

— **Din viața Papei Piu X.** Piu X împarte viața în două părți; una e consacrată audiențelor și ceremoniilor religioase cărora li-se dedă cu mai multă evlavie, decît predecesorii săi pe scaunul Sfântului Petru, cealaltă muncii și odihnei.

Deși tot ce se petrece în Vatican se ține se-cret, totuși ori cine în Roma știe exact cum tră-ește Sfântul părinte. El începe opera sa zilnică dimineața la orele 4 și jumătate cu o rugăciune și se scoboară apoi în etagiul al doilea, unde asistă la orele 6 și jumătate la liturghie, acestea spre marea supărare a servitorilor, cari erau de-prinși să se scoale tîrziu. După ce a ascultat încă o rugăciune, el se urecă la orele 7 și jumătate în odaia sa de lucru, de unde privește spre biserica Sf. Petru.

Un lacheu îi aduce o ceașcă de lapte care i-s'a ordonat de medicul din cauza temperamen-tului său, Piu X fiind predispus la podagră.

După ce a luat laptele, Papa face o plim-bare la Loggia și când timpul e bun se plimbă prin grădini, totdeauna pe jos. Scaunul portativ al lui Leo XIII se află în camera vechiturilor, iar trăsura, cu cai au fost vîndute. După plimbare Papa lucrează cu secretarii săi, două preoți venețiani, și citește cu secretarul de stat ziarele, înainte de toate ziarul venețian *Difesa*. În acest timp el acoardă și unele audiențe.

La ora 1 și jumătate, Papa deține după obiceiul venețian. El nu mănîncă nici odată sin-gur, ci totdeauna împreună cu secretarii săi, ceea-ce necăjește pe maestrul de ceremonie al Vaticanului. Dar Piu X nu se lasă de obicei-urile sale.

Dela ora 4 pînă la 5 acordă audiențe, cari urmează prelungindu-se pentru particulari dela 5 pînă la 7. La ora 9 Papa ia cina, iar la ora 10 și jumătate toate luminările Vaticanului sunt stinse.

— **Cartea lui Cervantes.** Nu de mult s'a descoperit un exemplar din o interesantă ediție a lui Don Quichotte de Cervantes faptul a fă-cut cu atât mai mare zarvă, cu cît în acest an împlinindu-se 300 de ani dela moartea vestitu-lui romancier, s'au căutat și cele mai mici un-ghete, doar de s'o afla manuscript... ediții vechi. Don Feliciano Ortega lăsase vîduveii sale moș-tenire un Don Puchotte, cu însemnări margi-nale datorite lui Cervantes. Cartea a fost chiar exemplarul lui Cervantes, în care după prima aparițiune a romanului, marginal și-a făcut co-

recturile. pe baza cărora a apărut apoi a doua ediție. Guvernul spaniol de bună seamă va cerca să cumpere prețioasa carte.

— **Comoară găsită.** Un sârman ciobănaș în hotarul comunei Büttös sfredelind cu bita prin pământ dădu de o oală de aramă plină de aur. Norocosul tinăr povesti lucrul sătenilor care, încă săpară și găsiră o mulțime de galbeni. unii de tot vechi. Comoara reprezintă o enormă sumă; iar din punct de vedere archeologic are netăgă-duit mare preț. Jandarmii au casat comoara, în-tre care, e se zice, ș'un ban de aur cu inscrip-ția primului rege ungar: Ștefan cel sfînt. În în-telesul legii a treia parte din comoară privește pe acum fericitul ciobănaș, a doua treime pe proprietarul pământului, iar a treia treime viste-ria publică.

— **Incendiu foarte mare.** Din Comarom se telegrafează: În comuna Sân-Petru din comita-tul Comarom au ars 80 de case, ce se aflau lângă olaltă. P guba, care în cea mai mare parte n'a fost asigurată, întrece *un milion de coroane*.

— **Expoziția feminină din Paris.** În câm-piile Elisse s'a inaugurat Expoziția de opere fe-meești în palatul ministrului de comerț și Rubief. Ce idee minunată să vezi adunată la un loc toată expresiunea activității femeiești, începînd dela lu-crările cele mai simple pînă la cele mai compli-cate! Deși gazetele nu se arată tocmai favorabile, zicînd că e făcută în grabă și încă necomplectă, totuși ele adaogă că încercarea este frumoasă și deamă de a fi imitată de alte națiuni. Întrînd în expoziție se descoperă, lângă o grădină încântă-toare, tipul casei de muncitori, încunjurată de toate legumele și de toate animalele de cari omul are nevoie. Nu lipsesc stupii cu miere și viermii de mătasă.

Întrînd sus în palat, ochii îți sunt opriți în tot minutul de opere umanitare femeiești. Pro-tecțiunea și jocul copiilor, institute, aplicațiuni pedagogice, creșe azile, școlile de mame, ligi antialcoolice, etc.

Foarte originale sunt în sala de serbări cele 14 tablouri artistice reprezentînd evoluțiunea îm-brăcămîntei femeii printre veacurile trecute.

Interesant de lume și plin de viață este pa-vilionul croitoreșelor parisiene, arbitrii eleganței universale. Acolo se admiră toate minunile eșite din mâinile femeilor și destinate pentru doamne, regine și împărătese.

Fie ca această expoziție să servească de in-demnă femeilor spre a face din domiciliul conju-gal o operă de atracție pentru soț și copiii lor; din vatra casei o căldură care să învăpăieze, să înalțe, să încălzească sufletul familiei, această ce-lulă organică ce formează societatea și care este aceea ce voește femeia pentru patria sa.

— **Cînd să se mărite fetele?** Licențiile în medicină din Zürich au stabilit într'o con-sultare recentă comu: a principiul că fetele să nu se mărite înainte de 18 ani împliniți, fiindcă corpul lor numai la etatea aceasta e deplin des-voltat. Ba fetele de construcție mai slăbuță nici cu 20 de ani nu sunt dezvoltate de tot. Asta e părerea doctorițelor din Zürich. Poporul nostru zice, că o fată să se mărite, cînd îi vine no-rocul, ear noi adăugăm că și domnișoarele doctorițe s'ar mărita înainte de 16 ani, de și-ar găsi cu cine.

Avizăm pe on. abonenți, că cei-ce n'au renoit încă abonamentul vor mai primi numai trei numerii și apoi li-se va sista foaia.

Deodată amintim că ulterior nu mai putem servi cu numerii, pentru că foaia apare numai în atâtea exem-plare, câți abonenți are.

Justiție.

Ș. *Ucigaș de 15 ani.* Curtea cu jurați din Kec-kemét a adus erl verdict asupra unui ucigaș, care avea a ajuns vîrsta fragedă de 15 ani. *Kostolányi Péter* păzea vitelela câmp. Luându-se la ceartă cu *Varga Kálmán*, păzitor și el de vite, acesta, mai tare decît dînsul l-a lovit cu o bită. *Kosztolányi* și-a scos cuțitul și l-a înfipt în inima lui *Varga*. Jurații au luat de împrejurarea ușu-rătoare faptul, c-a săvîrșit crima în prima furie și l-au judecat *la un an temniță*.

MUSTANGERUL NEGRU.

— ROMAN SENAŢIONAL. —

De

25

MAYNE-REID și F. WHITTAKER.

(Urmare.)

XII.

O vânătoare de curcan sălbatic.

Când părăsise lagărul Eugen Dupré cu pușca sa, avea de gând, după-cum știm, să meargă la vânătoare și era hotărât să nu se întoarcă fără o pereche de curcani sălbatici, sau un țap, pentru a economisi proviziunile de rezervă aduse de caravană.

Era, de altcun, un esecelent trăgător și și câștigase reputația unui vânător îndemânat, printre tinerii din patria sa, unde considera ca un punct de onoare, ca să cunoască toate sporturile.

Dar' până atunci, adică de când grupa emigranților trecuse frontierele statului Texas, n'auvuse ocaziunea de a vâna un curcan sălbatic, ba nici măcar să vadă vre-unul, deși a auzit mai mulți în zori de zi, știa, este adevărat, că în această regiune, asemenea animale sunt foarte rari, și prin urmare foarte grele de întâlnit, sau de apropiat la distanța pușcătorei.

În Luiziana, curcanii sălbatici sunt în genere mai puțin rari, dar' vânătorul se poate apropia de ei numai prin surprindere.

În Texas, vânătorul atrage singur curcanii, la bătea puștei, prin mijlocul unei tîrlitoari, cu care imitează strigătul femeieștii, în loc să încerce de a se apropia de ei. Eugen se exercitase cu răbdare, ca să imiteze acest strigăt, prin mijlocirea osului din aripa unei curci, transformat pentru el cu multă dibăcie în *tîrlitoare* de către master Strother, supraveghiătorul său mai bine zis fostul intendent al colonelului, care vâna multă vreme în bărganele și pădurile Texasului, unde venise ca explorator, și mai ales în statul Tennessee, unde locuise mai mulți ani.

Când tinărul creol trecu călare și cu pușca pe umăr pe lângă scheletul de pe malul râului, bătrânul Strother îi aruncă o privire pizmașă, dar' nu îndrăzni să spună ceva.

— Tu mergi la vânătoare Eugen? întrebă de departe colonelul, care dirija în persoană tragerea la edec a copacilor tăiați, până la locul destinat pentru instalarea blocauzului.

— Da, unchiule, răspunse tinărul. Am văzut azi dimineață un cârd de caprioare, pe țărmul râului, cu binoclu meu, și cred că am auzit strigătul de *chiamare* al curcanilor sălbatici.

— Dacă contezi numai pe acest din urmă vânat, mi-e teamă că te vei întoarce cu traista goală, zise colonelul zîmbind. Strother pretinde într'adevăr, că sunt rari curcanii prin împrejurime.

— De sigur, sunt chiar foarte rari! strigă vechiul intendent, care veni să se amestece în conversațiune, când auzi pronunțându-i-se numele. Și-apoi, nu ori-cine ar fi în stare să ucigă unul aceste animale, și mai ales să se apropie de ele. Sunt atât de bănuitoare! Cred, că ar fi bine să mă lăsați să merg cu dl Eugen, domnule colonel, dacă voiți să mâncați astă-seară un asemenea vânat.

— Ah! bătrân șiret!

— De loc, domnule colonel, numai pentru-că...

— Pentru-că ai poftă să mergi la vânătoare. Ei bine, du-te prietene, zise colonelul cu bună-tate. Cred, că ne vom putea lipsi de tine în curs de câteva ore. Dar' nu vă depărtați prea mult.

— Foarte bine, domnule colonel, zise cu bucurie supraveghiătorul. Voiu da o bună lecție d-lui Eugen și de altcun, vom fi mai în siguranță împreună, în cazul, când aceste bestii de Indiani Piel-Roșii ar hoinări prin prejur.

Eugen însuși se simțea fericit de a vâna în societatea bătrânului Strother, care era foarte îndemânat și avea renumele, că cunoștea multe chițibușuri de-ale vânătoarei. Supraveghiătorul încalcă dar', luă pușca, și cei doi vânători plecară urmând cursul râului.

La câteva sute de metri mai jos găsiră un vad și-l trecură; aveau apă aproape până la oblânc.

În momentul când caii lor intrau în apă, văzură pe malul opus, care era acoperit cu o vegetație înaltă, o ciată de ciute și alta de pasări mari, pe care Strother, le sămui cu curcani sălbatici. Dar' toate aceste animale dispărură îndată ce zăriră pe vânători.

Aceștia sosind la țărmul celalalt al râului înaintară până la o colină învecinată; acolo, descălcără și-și legară caii de crăcile de jos ale unui enorm cedru, din vârful căruia coborau, ca niște draperii grele, o mulțime de plante parazite, formând un fel de cort natural, aproape impetrabil cu privirea.

— Acum, master Eugen, zise Tennesseeanul, vom pătrunde în aceste desișuri, făcând cât se poate mai puțin șgomot. Nu trebuie să rupem nici o ramură uscată sub picioarele noastre. Altfel curcanii sălbatici, care trebuie să se fi lăsat foarte aproape de aci, ar sbura din nou și atunci nu i-am mai găsi. Firește, este încă mai necesar, ca să nu ne vază.

Înainte de a porni, examină cu îngrijirea unui vechiu practician capsa lungi sale carabine, apoi intră în desiș, aproape îndoit în două, dar' fără a produce vre-un șgomot. Eugen îl urma, în tăcere.

Amândoi merseră astfel multă vreme înaintând cu greutate, atât de des era bungetul, și depărtând mereu lianele în trecerea lor, pentru a evita până și atingerea ușoară a crăcilor de vestminte.

Aveau vânt princiș și de altcun Strother trecuse riul în punctul acesta numai pentru a merge cu vânt bun. Mai bucuros ar fi ocolit pentru aceasta, mai mulți kilometri decât să vâneze cu vânt rău.

În fine ajunseră la marginea pădurei. Acolo se opriră prin prudență, înainte de a ieși; erau la marginea unui fel de luminiș, sau mai bine a unei livezi largi de o jumătate de kilometru și aproape circulară.

Dar' această livadă era tot atât de pustie, ca și malul râului în momentul când sosiseră în partea locului, și Eugen nu se putu opri de a da un strigăt înăbușit de desamăgire. Strother se mulțami să-i facă semn ca să tacă, ori-ce s'ar întâmpla, apoi se așeză pe o rădăcină de arbore cu un aer de perfectă resemnare, și din nou îl invită cu gestul să-l imiteze.

O deasă perdele de plante acățătoare se cobora înaintea lor și le îngăduia de a observa tot luminișul fără a fi văzuți.

Eugen se supuse, deși codindu-se puțin, căci nu mai înțelegea nimic din purtarea vânătorului.

— Pentru-ce să ne așezăm aci? șopti Eugen la urechea lui Strother, după-ce se instalase lângă dînsul. Tu vezi bine, că nu-i nimic de făcut pe acest șes.

— Tăcere! murmură încet Tennesseeanul abia rădicând mâna. Tac și ascultă, fără a face vre-o mișcare și fără a pierde răbdarea.

Ascultară amândoi multe minute, fără să auză altceva, decât șgomotul respirațiunii și atingerea ușoară a dobitoacelor, care se furiau printre ramuri în jurul lor.

Eugen începea să-și piardă răbdarea, când prinse deodată în depărtare un slab strigăt, care sămăna puțin cu:

— Gobioll! Gobb! Gobbll!

Tinărul scoase numai decât tîrlitoarea și se pregăti să răspundă, dar' Strother îl opri cu un gest.

— Așteaptă, așteaptă, domnule Eugen! zise el încet. Crede-mă, nu te grăbi! Dacă răspunzi numai decât, nu-ți va succeda nici odată să atragi un curcan. Lasă-mă pe mine, și în câteva minute se va arăta unul la douăzeci metri de d-ta.

Eugen așteptă, consimțind fără de voce să nu-și dea lui însuși și bătrânului vânător o dovadă a talentului său de imitațiune.

(Va urma.)

Bibliografie.

A apărut „Cultura“ cu sumarul: N. I. Teodorescu. Căinele Neamțu; Diaconescu Delamir. În grădină (poezie); C. P. Demetrescu. Primăvara (versuri); Smaragd. Hoții; C. P. Demetrescu. Împăratul Japoniei (A. Bellesort); Al. Butnariu. Ei!... (versuri); Marius. Scrisoare; Moș Costache. Din gura poporului. Polidor (basm).

A apărut *Convorbiri literare*. Nr. 3. Cuprinsul George Popovici. Aul dela Mautie în Moldova, în timpul lui Alexandru cel Bun; H. Frolo. Prometeu înlăntuit (tragedie de Eschil, trad. în versuri); Ion. S. Floru. Constituția istoriei ca știință (Studiu asupra operei d-lui A. D. Xenopol „Principiile fundamentale ale istoriei“). E. Carcalechi. Melodii irlandeze de Thomas Moore (traduse de C. Negruzii); Al. A.

Naum. Pribeagul, Vedenie. Spre steaua Codrului... (poezii); N. Volenti. Luf N. Bascu (poezie); G. Bogdan-Duică. Amintiri. Aristizza Romanescu (dare de seamă); I. Die Herfunft der Rumänen, de Dr. Emilcher (dare de seamă). Prețul unui exemplar 1.75.

A apărut „Sămănătorul“ revista săptămânală. Sumarul: N. Iorga. La deserea sesiunii generale a Academiei Române. M. Marinescu. Amurg (poezie); N. N. Bănu. Stafia (schiță). L. Sonete; Ion. Scutur. „Nasse“ (dare de seamă. II); X. Cugetari. Că: N. Iorga. „Documente privitoare la Țării-Românești cu Brașovul și Țara Ungurească“, de dl I. Bogdan. „Dicționarul german-mân“, de Sab. Pop. Barcianu. „Lucafașul“, 4. „Revista Idealistă“, Redacția și Administrația Strada Regală Nr. 6 (Hotel Union). București. Exemplarul: în țară 20 bani, în străinătate 30 bani. Abonamentul anual: în țară 10 lei, în străinătate 12 lei.

POSTA REDACȚIEI.

Nicolae Santei. În Bistrița nu mai ziar românesc.

ECONOMIE.

Arad, 12

Bursa de mărfuri și efecte din Budapesta

— Cota oficială pe ziua de 12 Aprilie —

Încheierea la 12 ore:

Grâu pe April (100 clgr.)	17.00
Secară pe April	17.04
Ovăs pe April	13.80
Cucuruz pe Maiu	14.80
Grâu pe Octombrie	16.00
Secară pe Octombrie	13.34
Grâu pe Maiu	17.00

Încheierea la 5 ore:

Grâu pe April 1905	17.75
Secară pe „	14.42
Ovăs pe „	13.80
Cucuruz pe Maiu	14.80
Grâu pe Octombrie	16.80
Secară pe „	13.30
Grâu pe Maiu 1905	17.00
Cucuruz pe Iulie	—

Piața din Arad.

S'au vândut:	(100)
240—260 măși metriche grâu cor.	16.00
110—190 „ „ cucuruz „	15.20
Semnare nominală: secară:	14.20
„ „ orz:	14.40
„ „ ovăs:	13.40

Piața din Aradul-nou.

S'au vândut:	
600—700 măși metriche grâu cor.	16.20
700—800 „ „ cucuruz	15.00
Semnare nominală: secară	14.00
„ „ orz:	14.20
„ „ ovăs:	13.40

Bursa de bucate din Timișoara.

Grâu: 79—100 klgr.	Cor.	16.90
„ 80— „ „	„	16.00
Secară: 100 „	„	14.10
Orz: „	„	14.00
Ovăs mercantil 100 klgr.	„	13.70
„ cernut „	„	13.50
Cucuruz vechiu „	„	15.80
„ nou „	„	15.50

Tirgul de porci din Kőbánya.

— 12 April

De prima calitate ungară: Bătrâni grei rechea în greutate peste 400 chgr. 120 fil.; bătrâni mijlocii, părechea în greutate —400 chgr. — fil.; tineri grei în greutate 320 chgr 134—135 fil.; Calitate sirbească: părechea peste 260 klgr. 135—136 fil.; părechea 240—260 chgr. greutate 131—

Numărul porcilor: la 4 April 1905 25,530 buc. în 5 April s'a adus 233 buc. transportat 193 bucăți a ramas prin urmare piață 25,574 buc. Căutarea a fost mai puțin cea grași vie.

Redactor responsabil: Sever Boss.

Editor-proprietar: George Nieha.

Struguri
pentru
dessert
de toate și
cele mai bune
soiuri curate
cu garanție,
de asemenea
cea mai bună
colecție de
struguri
lunguieți
și mlădițe de prima calitate, livrează
semințel stabiliment de altoi de struguri
de lângă Tirnava.
Proprietar: Gaspari Frigyes, Medgyes,
Nagyküküllő-mogyo.
— Catalog ilustrat gratis și franco. —

P. T
Am onoare a aduce la cunoștință sti-
matului public din loc și din provincie că
în atelierul meu de
fabricarea paturilor și a cuptoarelor
primesc efectuarea a tot felul de
cuptoare și mașini de gătit
tot asemenea
mutarea și repararea lor
pe lângă prețurile cele mai moderate.
Am în deposit **sobe de maiolica ș. a.** în
toate culorile și prețurile.
Rugând pentru binevoitorul concurs rămân
cu stimă
Borai Gyula
524 fabricant de paturi și cuptoare
Arad, Közép-u. Nr. 6. (casa proprie)

Prăvălia de fer și deosebite instrumente
Fraților Berta
(Berta-Testvérek)
Arad, Andrassy-tér 3.
Telefon 386. Telefon 386.
Deposit bogat în fer și mărfuri de metal, în
diferite instrumente, în *ferării pentru mobile*
și edificii, cuptoare de fer de Nadrág și
Meiding de primul rang Mașine (sparher)
pentru bucătărit de Olanda elegante, specia-
litate pentru economia de casă, *dulapuri*
pentru gheață.
Arme Ferlah și Piper, puște pentru vânători:
Mopopol de vânzare a *coaselor de oțel Ba-*
rabás Béla și a *pumpelor de stropit* contra
nenorosporei pe lângă o garanție de 10 ani,
Instrumente de verit etc.
Foarfece engleze, Solingene veritabile, pen-
tinuri și briciuri.
Deposit exclusiv „AHOI“
Pe seama ținătorilor sud-ungare uni-
cul deposit al Iustrului de argint:
VENUS pentru cuptoare.
Comandele de provincie se efectuează pentru
prețurile ieftine de zi.

Igaz
Sándor
ciasornicar și giuvaergiu.
ARAD, Piața Libertății
lângă edificiul teatrului vechiu.
și argint călcat cumpără p. prețului
mai mare de zi, ori schimbă pentru
alte obiecte de aur și argint
O farmacie
568
la centru românesc cu o circulație
de vânzare. Informații mai de-
tales pot afla la administrația „Tribunei“.

Ujházi Ede
giuvaelier
atelier de gravuri
Arad, Salacz-utca 1. (Andrassy-tér.)
(gravări de monograme, embleme, inscripții)
Execută specialități de giu-
vaere, tot felul de reparări
abatjour etc. Schimbări
de aur și argint conform
cursului de zi.
Comandele din provincie să execute prompt.
Asortiment de articole de optică.
Reparări de oroloage.
464 *Prețuri culante.*

SERVICIU PROMPT ȘI ATENT.
491
BUFET RECO.
AZI ȘI ÎN TOATE ZILELE
în
„CAFENEAUA FIUME“
seara musică.
VINURI ESSENTE.
DESCHIS PÂNĂ DIMINEAȚA.

Intemeiat în 1874.
Noutate! Noutate! Noutate!
Pardesiu „ŞAGUNA“
pentru preoți și teologi,
Fason nou, Fason nou, Fason nou.
Numai la mine se poate căpăta.
De acelaș material veste și nădragi pentru preoți. Haine francisc-Iosif es-
sential pentru teologi. Rinduri de haine, pardesiuuri din postavul cel mai la
modă, pregătite după moda cea mai nouă se pot alege după plăcere în pră-
vălia mea.
Fiecare bucată se ajustează la dorință și fără plată.
Serviciu conștientos! Prețuri ieftine!
25% cruțare!
Comandele din provincie se executează convenabil.
Cu stimă:
Moskovitz Zs.
Arad, Színház épület.
— Telefon orașenesc și comitatens 534. —

*Distinsă cu mai multe medalii de
aur și diplome.*
T T Numărul telefonului 322.
Frumsețea femeiască
se ajunge
prin cea mai bună
crème
de față și de mână
Helén
Prețul 1 cor. 20 fl.
Flacon de probă 70 fl.
Dinți foarte albi
va avea,
cel ce numai câte-va
zile va fi folosit
crema dentală
Helén
Prețul 1 cor. 20 fl.
Contra încăruntării și căderii părului
Prețul 2 cor. Prețul 2 cor.
Contra panticeii, apoi amorteii și reumeii
Prețul 2 cor. Prețul 2 cor.
Cel mai bun medicament contra asudării pi-
cioarelor și subsuorii, precum și contra miro-
sului rău cauzat de aceasta — Antisudorin
Medicină foarte eficace.
Se poate procura numai
în **Apoteca lui NÉMET,**
Temesvár, Gyárvaros, Fő-u. 44
Comandele prin poștă și telefon
se efectuează imediat.

Condițiunea principală a

FRUMSEȚEI

este, ca față și mâinile să fie fine, ear în scopul acesta mijlocul cel mai potrivit este

Crema-Gyöngy

care este cu desăvârșire inofensivă și face pelea fină de loc după o singură folosire.

În urma unei folosiri îndelungate mitesserii supărăcioși, alunițele și petele de ficat dispar.

Prețul un borcan 1 cor.

Săpun la Crema-Gyöngy 1 cor.

Gyöngy-Créma pudor 1 cor.

Se poate comanda dela:

farmacistul **HAUER LAJOS.**

ARAD, Pécskai-ut.

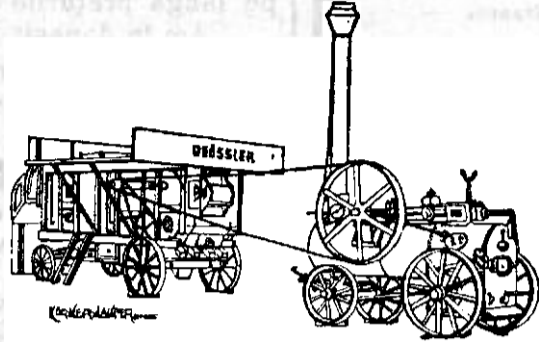
287

Carol Drössler

fabrica ces. reg. de mașini agricole.

Budapesta, VI. Váci körút 59

transportă automobile, locomotive cu vapor, grăpă de vapor, imblăcee cu vapor, imblăcee de mână și (járgányos) motoare ulei crud, monteaza mori și tot felul de mașini agricole.

Marfa solidă, pe lângă condițiuni favorabile plată. —

Se trimit cataloage pret și cheltueli gratuite

Se caută agenți

FEJÉR ANTAL

pictor de embleme, firme și zugrav

Arad, Strada Rákoczy Nr. 10.

pregătesc potrivit timpului modern

TIPOGRAFIA

„TRIBUNA”

ARAD, Strada Deák Ferencz Nr. 20.

Fiind aranjată din nou, bogat, cu literele cele mai moderne și cu dotațiuni modernă, primește spre executare ori-ce lucrare ce se ține de arta tipografică.

Broșuri, opuri, manuale, tabelării în ori-ce mărime, registre pentru bănci, invitații la petreceri și cununii, plicuri, cap de scrisori, anunțuri funebre, cărți de vizită, etc. etc.

Executat cu gust fin, la timp și punctual, după sistemul cel mai nou.

Cerem și pe această cale binevoitorul sprigin al publicului românesc întru cât ar avea vr'o lucrare din cele mai sus înșirate a trimite spre executare și a ne recomanda în cerc cât mai larg tipografia noastră.

Având în vedere și sacrificiile mari ce le pretinde ziarul nostru național, credem că va afla mai lute răsunset acest anunț al nostru.

Telefon Nr. 502.